

РЕШЕНИЕ

№ 6018

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 02.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **3194** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката (ЗЕ).

Образувано е по жалба на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], район „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], подадена чрез процесуален представител адв. С. К., преупълномощена от Адвокатско дружество „В., Ж. и Партньори“, срещу Решение № Ж-125 от 07.02.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР/Комисията), с което на жалбоподателя са дадени задължителни указания за издаване на поискано от Д. И. Д. Становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Ф. 100 к\У, предвидена за изграждане в УПИ XIII-392, кв. 6, [населено място], [община], област С., с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение.

По изложените в жалбата доводи за незаконосъобразност на описаното решение, се претендира отмяната му. Оспорващият обоснова наличие на отменителните основания по чл. 146, т. 3 и 4 АПК - нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалния закон. Твърди, че актът на КЕВР е немотивиран, издаден е в противоречие с чл. 35 АПК, регламентиращ задължение за органа да е произнесе след изясняване на фактите и обстоятелствата от значение за случая. В тази насока повтаря становището си, поддържано и в административното производство, за рефлексията от присъединяването на заявената Ф. на ниво ниско напрежение в контекста на установените данни за висока концентрация на обекти за производство

на електрическа енергия от ВЕИ и ниското потребление от обекти на клиенти в района. На отделно основание се твърди, че КЕВР се е произнесла по недопустима жалба, насочена срещу акт, който не е издаван, като неправилно било прието, че изготвеният от електроразпределителното предприятие отговор съставлява "условия за присъединяване" по смисъла на чл. 56 от Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6/2014 г.). Жалбоподателят се позовава на разпоредбата на чл. 75, ал. 4 от Наредба № 6, където са посочени всички технически изисквания, включени в "условията за присъединяване". Твърди, че в случая нито едно от тези изисквания не са определени към момента на сезиране на КЕВР. По тези, поддържани и в съдебно заседание доводи се претендира отмяна на Решение № Ж-125 и присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът – КЕВР, чрез юр. Н., в с.з. и допълнително в писмени бележки, оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

Заинтересованата страна – Д. И. Д. застъпва позиция за законосъобразност на обжалвания административен акт, респ. неоснователност на инициираното от „Електроразпределение Север“ АД оспорване.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 75-ти състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 26.09.2022 г. Д. И. Д. е подал пред Е. Север Искане с вх. № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Ф. с мощност 30 kW, предвидена за изграждане в УПИ XIII-392, кв. 6, [населено място], [община], област С., по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ (л. 86).

На 03.11.2022 г. Д. И. Д. е заявил отказ от извършване на заявената услуга (л. 112), вследствие на което на 14.11.2022 г. е подал ново Искане № [ЕГН] за проучване на условията за присъединяване на Ф., заявена като неотговаряща на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, с предоставена мощност 100 kW.

При проучване на условията за присъединяване Е. Север установило, че Ф. ще може да се присъедини към електроразпределителната мрежа (Ср.Н, средно напрежение) в района.

С писмо изх. № 6326737 от 20.12.2022 г. (л. 46) дружеството уведомило Д. Д., че на основание чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6/2014 г. Е. Север е подало към „Електроенергиен системен оператор“ ЕАД искане за съгласуване на условията за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа средно напрежение.

Недоволен от определените условия за присъединяване на централата на страна средно напрежение, вместо на страна ниско напрежение, Д. Д. е подал жалба пред КЕВР, в която мотивирал становище, че не е налице необходимост от съгласуване с „ЕСО“ ЕАД. Възразил е, че така предложените условия ще задължат производителя да изгради нов трафопост, при положение, че ТП „1 В.“ има свободна мощност и възможност за присъединяване на страна ниско напрежение.

В проучвателната процедура пред КЕВР Е. Север е заявило позиция, че към съществуващия трафопост (ТП) с диспечерско наименование „1 В.“ има присъединена 1 бр. Ф. 30 kW на същия клиент. Т. е с трансформаторна машина 250 kVA, при среден товар от обекти на клиенти 10 kW. Във връзка с режима на работа на захранващия

електропровод 20 kW в района В. „Г.“ било установено, че товарът на обекти на клиенти е ~ 390 kW, при присъединени/инсталирани и в процес на присъединяване на генериращи мощности от възобновяеми енергийни източници с обща стойност ~ 2700 kW. Това обуславяло връщане на електрическа енергия към подстанция „А.“ 110/20 kW. Е. Север е уведомило Комисията за изпратеното на „ЕСО“ ЕАД искане за съгласуване на условията за присъединяване на обекта към електроразпределителната мрежа Ср.Н. Заявило е позиция, че след получаване на положителен отговор от „ЕСО“ ЕАД, „Електроразпределение Север“ АД ще продължи процедурата по предоставяне на становище с условията за присъединяване на заявената Ф..

След процедурата по чл. 145, ал. 1 и ал. 2 от Наредба № 3 е издадено обжалваното Решение № Ж-125/07.02.2023 г., в което Комисията след възпроизвеждане на описаните по-горе факти и обстоятелства е счела жалбата за основателна, приемайки, че Е. Север е нарушило лицензионните си задължения съгласно чл. 3.2.2 и чл. 2.1 от Лицензията по присъединяване на потребители и производители на електрическа енергия, разположени на лицензионната територия. Според Комисията Е. Север не е изложило твърдения, че Ф. не може да бъде присъединена на страна ниско напрежение, нито е предоставило доказателства, че е налице такава невъзможност. По установяванията на органа, направени въз основа на предоставените данни за товарите в района и пропускателната способност на трансформатора в трафопост „1 В.“, не съществува пречка присъединяването на централата да бъде осъществено на страна ниско напрежение, което би редуцирало съществено икономическите разходи на производителя в сравнение с предложения вариант на страна Ср.Н. Прието е, че правото на електроразпределителното дружество по определяне на условията за присъединяване следва да е съобразено със задължението му да избира технически и технологичен вариант, който да създава най-малко неудобства за потребителя. Обобщено е, че електроразпределителното дружество неправомерно е изпратило искане за съгласуване на присъединяването до „ЕСО“ ЕАД, вместо да определи условия за присъединяване на страна ниско напрежение.

С тези мотиви на основание чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 ЗЕ, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3, Комисията е дала на Е. Север следните задължителни указания:

„1. В 14-дневен срок от получаване на настоящото решение да издаде и предостави на Д. И. Д. Становище за присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Електроразпределение Север“ АД на Ф. 100 kW, предвидена за изграждане в УПИ Х.-392, кв. 6, [населено място], [община], област С., съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел I, отговарящо на изискванията на т. 3.2.2 от Лицензната, с посочени условия за присъединяване към страна ниско напрежение;

2. В 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.“

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт, от лице, имащо право и интерес от оспорването, в срока по чл. 13, ал. 9 ЗЕ, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:

Проверяваното Решение № Ж-125 изхожда от компетентен орган, действащ съобразно законовите му правомощия по чл. 22, ал. 1 ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 1 и чл. 147 от Наредба № 3/21.03.2013 г. Решението е издадено при спазване на изискващата се писмена

форма. Формално е спазена процедурата по провеждане на административното производство.

Неоснователни са възраженията, че КЕВР се е произнесла по недопустима жалба, срещу несъществуващ акт. Комисията е сезирана с жалба срещу определените от Е. Север условия по чл. 53 от Наредба № 6 за присъединяване на заявената от Д. И. Д. Ф. към електроразпределителната мрежа средно напрежение, вместо към мрежа ниско напрежение. Жалбата има за предмет неизпълнение на задължения на Е. Север съгласно лицензията, а именно служителите да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство на потребителите, както и предприети от дружеството действия в противоречие с изискванията на Лицензията и т. 3.2.2 от нея, в резултат на което се определят условия за присъединяване към мрежа средно напрежение, вместо към мрежа с ниско напрежение. Жалбата е насочена срещу отказът на Е. Север да издаде становище за условията за присъединяване на Ф. 100 kW в УПИ-392, кв. 6 на [населено място], [община], област С.. Този отказ е обективното проявление на твърдяното от жалбоподателя неизпълнение на лицензионните задължения на Е. Север, довели до предприетото от електроразпределителното дружество съгласуване по чл. 53, ал. 2 от Наредба № 6/2014 г.

Доколко действително е налице неизпълнение на задълженията от страна на лицензианта е въпрос по същество, на който КЕВР е дала изцяло немотивиран отговор. Комисията принципно правилно е интерпретирала фактите относно заявената за присъединяване към електроразпределителната мрежа на Е. Север Ф. с инсталирана мощност 100 kW. Игнорирани са обаче възраженията на оспорващото дружество във връзка с подхода на Е. да определили условия за присъединяване към разпределителната мрежа средно напрежение – към въздушен електропровод „Г.“ 20KV от подстанция „А.“, вместо към мрежа ниско напрежение – към съществуващия в близост до имота трафопост „1 В.“, което според жалбоподателя Д. И. Д. е било най-целесъобразното и икономически обосновано разрешение. Именно предвиденият от Е. начин на присъединяване на Ф. е бил спорен между страните, поради което Комисията е дължала преценка дали са налице данни и доказателства, че определените от електроразпределителното дружество условия съответстват на разпоредбата на чл. 116, ал. 2 ЗЕ, съгласно която операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, е длъжен да определи технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи.

Комисията е сезирана с жалба с изложени в нея твърдения, оборващи становището на Е. Север, че Ф. следва да се присъедини към електропреносната мрежа на ниво средно напрежение към електропровод "Г." 20 kV от подстанция „А.“, вместо на ниско напрежение към намиращия се на метри трафопост, собственост на Е. Север. Възражено е, че определените условия за присъединяване към мрежа средно напрежение биха изисквали изграждане на нов ТП от и за сметка на заявителя, а същевременно не водят до намаляване на технологичните разходи за енергийната система. Предвид данните за мощността на монтирания в трафопоста за ниско напрежение трансформатор, Д. е посочил, че след присъединяване на фотоволтаичната централа в режим на максимално производство и при нулева консумация на присъединените клиенти, инсталираната в трафопоста мощност ще

позволява износа към мрежа средно напрежение на цялата произведена енергия. В действителност към мрежа средно напрежение ще се трансформира само разликата между произведената и непотребена от клиентите в мрежата енергия и то с минимални разходи за Е. Север - само загуби за пренос през мрежа за ниско напрежение, т.е. без загуби за пренос през мрежа средно напрежение и загуби от трансформация от мрежа средно напрежение към мрежа – ниско напрежение. Изразено е становище, че при присъединяване на ниско напрежение произведената енергия ще се транспотира с много по-малко загуби, отколкото, ако е произведена от големи, но отдалечени централи.

В отговор на тези твърдения Е. Север е посочило, че към съществуващия трафопост „1 В.“ има присъединена 1 бр. Ф. 30 kW. Т. е с трансформаторна машина 250 kVA, при среден товар от обекти на клиенти 10 kW, за което е приложен товаров профил на ТП „1 В.“. Посочено е, че товарът на обекти на клиенти е ~ 390 kW, при присъединени/инсталирани и в процес на присъединяване на генериращи мощности от възобновяеми енергийни източници с обща стойност ~ 2700 kW. Това обуславяло връщане на електрическа енергия към подстанция „А.“ 110/20 kW. С оглед обстоятелството, че мрежата на Е. Север е конструирана да трансформира както поток на електрическа енергия от средно към ниско напрежение, така и в обратна посока, е изразена позицията, че поради високата концентрация на обекти на клиенти в района, цялата генерирана енергия от заявената за присъединяване Ф. ще се изнася и към електроразпределителната мрежа средно напрежение и няма да бъде консумирана на ниво ниско напрежение в района. В тази връзка според Е. Север предложената схема за присъединяване на Ф. към електропровода 20 kV е тази, която позволява да се изпълни искането за присъединяване на Ф. с инсталирана мощност 100 kW, без да се допуснат допълнителни технологични загуби в трансформацията. В допълнение е изразено становище, че за устойчивата работа на електроенергийната система е целесъобразно инжектираната в електроразпределителната мрежа мощност да бъде съгласувана с оператора на преносната мрежа „ЕСО“ ЕАД съгласно разпоредбите на част Трета, глава Четвърта от Наредба № 6/2014 г.

При така очертаната от твърденията на страните правен спор при произнасянето си КЕВР неправилно се е ограничила до констатацията за липса на доказателства, че заявената Ф. не може да бъде присъединена на страна ниско напрежение. Спорът не е дали това е осъществимо, доколкото очевидно е налице свободна мощност на съответния трафопост, а дали е целесъобразно при съблюдаване на баланса между задълженията на електроразпределителното предприятие съгласно издадената му лицензия и икономическият интерес на производителя за ограничаване на разходите по присъединяване на Ф. към електроразпределителната мрежа.

Вярно е, че на Е. Север са вменени задължения, включително да присъединява към мрежата потребители и производители на електрическа енергия, разположени на лицензионната територия. Дружеството следва да осъществява присъединяването с минимални икономически обосновани разходи и да прилага принципа на равнопоставеност за потребители от една и съща група, както и да отчита интересите на потребителите. Съгласно чл. 3.2.2 лицензиантът осигурява неговите служители да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобства за потребителите. Наред с това обаче дружеството има задължение да осигурява непрекъснато разпределение на електрическа енергия по мрежата с определено качество и

предоставя услуги на потребителите в съответствие с показателите за качество на електроснабдяването. Електроазпределителното дружество е длъжно да спазва показателите за качество на електрическата енергия и първоначалните стойности на показателите за качество на услугите и да достигне целевите стойности на показателите за качество на услугите за сроковете и при условията, определени с решение на Комисията (т. 3.3.1 и т. 3.3.2 от Лицензията). Тези задължения на лицензианта са проявление на изискването на чл. 116, ал. 2 ЗЕ операторът на електропреносната мрежа, съответно операторът на електроразпределителна мрежа, да определи технически възможното място на присъединяване при съобразяване с критериите за сигурно функциониране на електроенергийната система и в съответствие с утвърдените планове за развитие на електрическите мрежи.

При тези данни от КЕВР е бил длъжим анализ конкретно на електрическата мрежа ниско напрежение, обслужваща района на селището, в което ще се изгражда процесната Ф. С оглед тезата на електроразпределителното дружество, Комисията е следвало да прецени дали съществуващият в близост трафопост "1 В." би могъл да поеме и енергията от новопредвидената Ф. с мощност от 100 kW и да я изнесе към мрежата за средно напрежение, без допълнителни технологични загуби, респ. дали тя обективно има техническата възможност за обратни енергийни потоци и ако съществува такава възможност, налице ли е опасност за сигурното ѝ функциониране при допълнителното повишаване на мощността в посока средно напрежение. Липсва обосновка и на въпроса дали с присъединяването на Ф. към мрежата за ниско напрежение би се осъществила по-голяма защита на потребителите на тази мрежа. Незясняването и необсъждането от страна на КЕВР на относими за спора обстоятелства, прави решението ѝ немотивирано и изводите ѝ необосновани. Липсата на съображения по важни за решаването на спора въпроси се явява пречка и за преценката на съда относно законосъобразността на оспорения административен акт. В този смисъл са постановените по сходни казуси Решение № 8305 от 7.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 473/2023 г., III о. и Решение № 8316 от 8.08.2023 г. на ВАС по адм. д. № 1174/2023 г., III о.

Според съда релевантните за спора въпроси и обстоятелства не биха могли да бъдат преценявани в настоящото производство посредством провеждане на техническа експертиза, т.к. това означава недопустимо домотивиране на акта на КЕВР и допълване на длъжимите от органа фактическите констатации. Евентуалните отговори на експерта не могат отстранят пропуските на административния орган, още повече да послужат за мотиви на административното решение. Съобразно разпоредбата чл. 170, ал. 1 АПК доказателствената тежест за установяване на обстоятелството, че заявената Ф. 100kW следва да се присъедини към мрежата на ниво средно напрежение е на органа, който следва да установи фактическите и правни основания за издаване на административния акт. Предвид посочената процесуална норма, не може да се приеме, че в хода на съдебното оспорване, с допустими доказателствени средства може да се санира пропускът на КЕВР да изложи фактическите основания за издаване на оспорения акт. От мотивите към оспореното решение следва да е видна причината за дадените на Е. Север задължителни указания. В рамките на съдебната проверка по чл. 168 АПК, съдът проверява законосъобразността на акта, съобразно посочените в него фактически и правни основания, но не може да допълва мотивите в издадения административен акт.

Горното обосновава извод за основателност на инициираното от Е. Север оспорване

на Решение № Ж-125, което като незаконосъобразно, следва да бъде отменено, като преписката се изпрати на Комисията за ново произнасянето при съобразяване на указанията в мотивите на настоящия съдебен акт по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски във вид на ДТ и заплатен адвокатски хонорар. Същевременно съдът намира за основателно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение в размер на 1 650 лева съгласно представените по делото разходо-оправдателни документи и Договор за правна защита и съдействие № 23649 от 23.02.2022 г. Ето защо и предвид действителната правна и фактическа сложност на делото съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в минималния размер от 1000 /хиляда/ лева съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Или общият размер на дължимите на Е. Север разноски е в размер на 1050 (хиляда и петдесет) лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София –град, III отделение, 75 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-125 от 07.02.2023 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалбата на Д. И. Д. с вх. № Е-13-273-1161/29.12.2022 г. при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на „Електроразпределение Север“ АД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление [населено място], район „В. В.“ В. Т.-Е, [улица], разноски по делото в размер на 1 050,00 (хиляда и петдесет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: